

Dosarul nr. 3ra-620/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. G. Ciobanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, I. Muruianu, E. Palanciuc)

ÎN C H E I E R E

28 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de avocatul Vitalie Țurcan, în numele și interesele lui Mihail Bordea,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea formulată de Mihail Bordea împotriva Inspectoratului General de Carabinieri cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, restabilirea în funcția deținută, repararea prejudiciului material și moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La data de 02 decembrie 2019, Mihail Bordea a depus în instanța de judecată acțiune în ordinea contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului General de Carabinieri cu privire la anularea ordinului nr. 241ef. din 4 noiembrie 2019 de eliberare din serviciul militar prin contract, restabilirea în funcția de ofițer superior al Serviciului Operativ al Serviciului pregătire de luptă, fizică și sport al Statului major și servicii al unității militare 1002 a Departamentului Trupelor de Carabinieri, repararea prejudiciului material sub formă de compensație pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral pentru concediere ilegală în mărime de 3 salarii medii, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin ordinul comandantului-adjunct al Departamentului Trupelor de Carabinieri nr. 241ef. din 4 noiembrie 2019 cu privire la întreruperea raporturilor de muncă, în conformitate cu prevederile art. 35 alin. (3) lit. o) al Legii cu privire la statutul militarilor nr.162 din 22 iulie 2005, a fost eliberat din serviciul militar prin contract, cu trecerea în rezerva Forțelor Armate, căpitanul Mihail Bordea, ofițer superior al Serviciului pregătire de luptă, fizică și sport al Statului major și servicii al unității militare 1002 a Departamentului Trupelor de Carabinieri.

Drept temei pentru emiterea ordinului respectiv, a servit sentința din 3 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Reclamantul a considerat că, prin ordinul comandantului-adjunct al Departamentului Trupelor de Carabinieri nr. 241ef. din 04 noiembrie 2019 cu privire la întreruperea raporturilor de muncă, a fost concediat ilegal, deoarece reclamantul nu a fost concediat în legătură cu condamnarea sa de la momentul emiterii sentinței, care a devenit irevocabilă la 20 noiembrie 2017 și a fost recepționată de pârât la 27 decembrie 2017. Iar comandantul unității militare, în virtutea împuternicirilor de serviciu, l-a acceptat pe reclamant în serviciu în continuare și nu a propus în termenul legal eliberarea acestuia din funcție timp de aproape 2 ani. Or, reclamantul a fost condamnat prin sentința din 03 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) la amendă în mărime de xxxxxxx lei, cu privarea sa de dreptul de a deține funcții în cadrul Armatei Naționale și de a exercita activități ce țin de administrația armelor și munițiilor, însă militarul trupelor de carabinieri nu face parte din Armata Națională.

Totodată a invederat instanței că ordinul contestat a fost emis la 05 noiembrie 2019 de către Departamentul Trupelor de Carabinieri, pe când astfel de instituție deja nu mai exista, contrar prevederilor art. 120 Codul administrativ.

În afară de aceasta, reclamantul a susținut că angajatorul, prin avizul său nr. 238 din 24 septembrie 2019, l-a preavizat despre reorganizarea funcției sale de comandant adjunct al Companiei speciale de intervenție și protecție instituțională a Batalionului I al Unității Militare 1002.

În opinia reclamantului, eliberarea sa din funcție a fost generată de solicitarea concediului de îngrijire a copilului, acesta fiind concediat ca o pedeapsă pentru faptul că dorește să-și exercite dreptul la muncă, la concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului, întrucât eliberarea sa a demarat imediat după ce acesta a solicitat concediul propriu-zis.

A solicitat anularea ordinului nr. 241ef. din 4 noiembrie 2019 de eliberare din serviciul militar prin contract, restabilirea în funcția de ofițer superior al Serviciului Operativ al Serviciului pregătire de luptă, fizică și sport al Statului major și servicii al unității militare 1002 a Departamentului Trupelor de Carabinieri, repararea prejudiciului material sub formă de compensație pentru perioada absenței forțate, repararea prejudiciului moral pentru concediere ilegală în mărime de 3 salarii medii, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 22 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), s-a declarat inadmisibilă pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 22 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), s-a respins ca fiind neîntemeiată acțiunea înaintată de Mihail Bordea împotriva Inspectoratului General de Carabinieri.

La 24 iulie 2020, Mihail Bordea a declarat apel și recurs nemotivat, iar la 11 septembrie 2020, apel și recurs motivat împotriva hotărârii și încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 22 iulie 2020, solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 24 februarie 2021, au fost respinse apelul și recursul declarate de Mihail Bordea împotriva hotărârii și încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 22 iulie 2020.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel, prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut ca fiind corectă soluția primei instanțe referitoare la netemeinicia acțiunii, care, reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate

aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală și întemeiată, în corespundere cu art. 130 Cod procedură civilă.

Reclamantul nu a identificat nici un temei de constatare a nulității actului administrativ individual, stabilit de norma art. 140 Codul administrativ. În consecință, instanța nu a constatat temeiurile prevăzute de lege care să genereze nulitatea actului administrativ contestat.

Nu a reținut apelul nici argumentul apelantului privitor la utilizarea dreptului discreționar de către conducerea Departamentului Trupelor de Carabinieri privitor la utilizarea termenului de 10 zile lucrătoare prevăzut de art. 140 lit. o) al Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate, revizuirea deciziei de către intimat fiind abuzivă. Or, angajatorul este obligat să execute o sentință judecătorească irevocabilă, iar neexecutarea unei sentințe irevocabile este asimilată cu încălcarea principiului legalității și cu încălcarea dispozițiilor art. 120 din Constituția Republicii Moldova.

În consecință, instanța de apel a conchis că fondul just a respins pretenția cu privire la anularea ordinului contestat, respingând respectiv și pretențiile cu privire la restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material sub formă de compensație pentru perioada absenței forțate de la muncă și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 22 martie 2021, avocatul Vitalie Țurcan a declarat recurs, în interesele lui Mihail Bordea, împotriva deciziei din 24 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar la 15 aprilie 2021 recurentul a expediat în adresa Curții Supreme de Justiție motivarea recursului.

În susținerea recursului, a invocat dezacordul său cu soluția instanței de apel, considerând-o eronată, aceasta interpretând în mod eronat normele de drept material pertinent speței, fapt ce a succedat emiterea unei soluții greșite și neîntemeiate pe cauza dată.

Invederează instanței că fondul și apelul au interpretat greșit prevederile art. 140 lit. o) din Hotărârea Guvernului nr. 941/2006, care, în viziunea recurentului, nu instituie o obligație în sarcina angajatorului de a elibera din funcție militarii condamnați.

În rest, reiterează motivele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și consideră că angajatorul și-a camuflat intențiile de concediere abuzivă a reclamantului, sub pretextul interdicției impuse de norma art. 140 lit. o) al Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii formulate.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel, pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 24 februarie 2021, fiind notificată recurentului la data de 15 aprilie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul

de recepție la dosar (f.d. 185). Astfel, recursul depus la 22 martie 2021 și motivarea acestuia, depusă la 15 aprilie 2021, sînt în termen.

La 29 aprilie 2021, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, astfel încît, prin referința din 14 mai 2021, intimatul Inspectoratul General de Carabinieri a opinat privind temeinicia și legalitatea soluției instanțelor ierarhic inferioare, precum și necesitatea respingerii recursului formulat.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de avocatul Vitalie Țurcan, în numele și interesele lui Mihail Bordea, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar, în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a) - f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil, bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și, în același timp, oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de

contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO, în jurisprudența sa constantă, statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de avocatul Vitalie Țurcan, în numele și interesele lui Mihail Bordea.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de avocatul Vitalie Țurcan, în numele și interesele lui Mihail Bordea, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu